

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 31 липня 1986 року

№ 91 (8754)

Ціна 2 коп.

ТРУДОВИЙ РИТМ XII П'ЯТИРІЧКИ

ПОВІРИТИ В НЕВИПАДКОВІСТЬ

Нас у бригаді сорок сім. Погодьтеся, що з такою кількістю людей працювати непросто. Але є один секрет: у нас сильний актив, який і тримає порядок у колективі. Не треба розуміти, що це щоденна потреба — наводити порядок, але підтримувати його — дуже важливо.

Якщо вести мову про підвищення кваліфікації — у нас це стало системою. Як і прийнято, за нами закріплюються наставники, але вони ніколи не опікають своїх підшефних. Середній розряд у нас — 3,5, а середній вік — 23 роки. Це свідчить про одне наше невелике досягнення: ми молодішаємо. «Кістяк» колективу склали напочатку досвідчені ветерани, а згодом почали приходити молоді робітники. Як і в багатьох інших випадках, працювали бригадою зварників й арматурників, але відчували з'явилася передумова для виникнення КМК. Так ріс досвід нашого колективу, авторитет. Практично кожен з моменту приходу до бригади підвищує свою кваліфікацію, багато хто освоїв суміж-

ну спеціальність. Хочу пригадати сказати добре слово про таких членів колективу, як зварник контактного зварювання Ольга Коваленко, її колега Катерина Шихоненко, зварник ручного зварювання Валентина Постникова, арматурник Сергій Подольня. На їхньому прикладі можна прослідкувати, як непросто, але закономірно мужніє молодий робітник, як він росте.

На 1986 рік ми узяли напружені соціалістичні зобов'язання, незважаючи на те, що для нас як КМК це перший самостійний виробничий план. Хочемо довести, що й перші успіхи не випадкові — за перші три місяці року ми вийшли переможцями серед КМК об'єднання, маємо перехідний Червоний вимпел. Тому й плануємо свідомо високий кінцевий результат, бо розраховуємо на віддачу кожного члена колективу. На його високу класність.

І. ПОСТНИКОВ,
керівник КМК арматурників Світловодського виробничого об'єднання «Дніпроенергобудпром».

Микола СМОЛЯР (на знімку) працює машиністом гірничої машини шахти «Світловодська» виробничого об'єднання «Олександріяугілля». Рішенням бюро обкому ЛКСМУ України за високі виробничі показники та активну участь у громадському житті свого колективу та міста його записано на обласну Дошку пошани.

Фото В. ГРИБА.

У «Молодому комуністі» за 16 січня цього року були надруковані соціалістичні зобов'язання комсомольсько-молодіжного колективу вантажної колони електровозного локомотивного депо Знам'янка імені з'їзду КПРС. Сьогодні газета розповідає про успіхи й проблеми молодих локомотивників.

Звичайний гамір диспетчерської цеху експлуатації, за кілька хвилин почнеться коротка нарада в заступника начальника депо І. М. Смуглія. А поки що тут зібрані машиністи й їхні помічники, працівники служб депо — довіршують окремі справи: хтось тільки-но вийшов з відпустки, проходить обов'язковий інструктаж, знайомлячись із ситуацією, інший оформляє путівку на зміну. Керівника КМК, про який мова, — Михайла Андрійовича Пфафенрота — застаетьмо разом з колегою по змаганню М. І. Уманцем.

— Цифри виконання плану дізнаємось, це неважко. Поговоримо про саму роботу?..

Охоче пристаю на таку пропозицію. За попередніми даними, колектив під керівництвом нашого співбесідника у першому кварталі року за основними показниками відстав від суперників з КМК К. А. Уманця. Але...

Розмова з керівником колони імені XXV з'їзду КПРС почалася зі спогадів. Не пристало ніби хвалитись, але бригада М. А. Пфафенрота за час свого існування заслужила авторитет колективу передового, організованого. Уміють хлопці й економити, і великоавтовки їздять вміло, та й між собою в злагоді і пошані. За керівником тут останнє слово не тому, що керівник, — бо кожен, у першу чергу, питає з себе. А керівник — з усіх. Знають в депо ці два колективи також і тому, що добре змагались між собою: постійно, неформально, дійово. Тому вести мову про один КМК без паралелей з другим нецікаво. Так за перші три місяці року й мова. Локомотивники з бригади М. А. Пфафенрота за цей час провели 1748 великоавтовних поїздів, порівізили 978 172 тонни вродногосподарських вантажів; електричної заощадили 85 316 кіловат-годин. А комсомольсько-молодіжна колони імені 60-річчя ЛКСМУ М. І. Уманця

перекрила ці показники відповідно на 164, 41 446 та 3871. Як?

Колонка М. А. Пфафенрота на сьогодні йде з випередженням узятих соціалістичних зобов'язань на цей період. Але ж така природа людини — досягти чогось, хочеться піти ще далі. Тут ми повели мову про резерви.

— Вони залишаються частково тими ж, а децю вже перепланували. — ділься думками Михайло Андрійович. — Додаткові тонни й кіловати завойовуємо стараннями. А от про додаткове задоволення від здобуттів... — Мій співбесідник якось песимістично зітхав й коментує своє судження. — З членами бригади су-

була відповідь керівника КМК. — Як були нарікання на недосконалість режиму роботи, так і на сьогодні він незадовільний і, я б сказав, непродуманий. Була мова про низьку професійну підготовку помічників машиністів — так і понині від них користь невелика, принаймні від більшості.

— ?
Не забарився й коментар. Узяти той же режим роботи. Робочий час так і залишається ненормованим. Скажуть, це ж зрозуміло, все-таки залізниця, всілякі непередбачені обставини і так далі. За-

ЯК ВИКОНУЮТЬСЯ СОЦЗОВ'ЯЗАННЯ?

НА ТЕ ВОНО Й ЗМАГАННЯ

перники протягом найближчого року чи трохи менше змагатися не зможемо. Причина проста й сумна: назад наших колег відінали так відчутно випадки порушень, одне з яких було найтяжчим — аварія. До попереднього рівня і, значить, повноцінного суперництва у соціалістичному змаганні нині їм дуже далеко.

Що ж, прикро за колега. А чи застраховані від подібного чи й того самого локомотивники з колони М. А. Пфафенрота? На жаль, ствердної відповіді не було. Неюже всі працюють під постійною небезпечкою зриву!

«Молодий комуніст» неодноразово звертався до питань роботи молодих залізничників. Наші сьогоднішні співрозмовники, очевидно, пам'ятають одну з публікацій, де, зокрема, йшла мова про складності в роботі молодих залізничників як об'єктивні, так і суб'єктивні. (Див. газету за 25 вересня 1984 року). Тоді однозначно було вирішено, що в їх силах навести лад принаймні в окремих питаннях, хоч потреба вирішувати інші не знімалась. Минуло майже два роки. Погодьмося, цікаво було б дізнатися, як по-діловому зреагували на критику молоді локомотивники та представники адміністрації. Отже...
— Змін фактично немає, — ось якою

лізничники працюють — за білоруським методом — за рахунок вивільнення робочих місць досягти зростання продуктивності праці. Усе добре, однак при тому ж навантаженні на бригаду скорочуються посади обслуговуючого персоналу, що не може не відбитися на тій самій продуктивності. А дивитися глибше — і на безпеці праці. У згаданому вже випадку, що стався в бригаді М. І. Уманця, розслідування показало — аварія сталася через те, що машиніст пропустив попереджувальний сигнал. Просто на мить, очевидно, стомлено заплющив очі. Цього було досить, щоб состав увірвався туди, де його на той час не чекали. Випадковість? Ні. Це ще раз свідчить про одне: нехтувати умовами праці а чи й економити на цьому шкідливо. Ніхто не збирається дискутувати щодо потреби прогресивних форм організації праці — просто одночасно з їх впровадженням слід неодмінно розробляти методи переходу до них від вчорашніх. А про це забувають.

Одночасно з цим на поверхню спливає ще одна біда. Слабкі технічні знання однією практикою не компенсують. У згаданому матеріалі йшла мова про низький рівень підготовки молодих кадрів,

робився докір і самим комсомольцям та молоді у пасивності. Однак, чи вилікував це «вузьке місце» час? Також ні. Поповнення, щоправда, триває, але якісно склад локомотивних бригад росте поволі. Помічників машиністів-інструкторів, на яких ті б покладали я на себе, перелічиш так само по пальцях. Чому? Ніколи вчитись.

Робити це ретельно можна лише під час власних вихідних, а вони в локомотивників чітко не визначені. Найпрактичнішою формою для цього машиністи вважають індивідуальні бесіди, але саме через велику завантаженість рейсами й розкиданість окремих працюючих від їхніх керівників зібрати до купи всіх майже неможливо. Задумано ж непогано: у технічному класі цеху експлуатації машиніст-інструктор задає умовну ситуацію, яка може виникнути на дорозі, і перевіряє правильність дій стажера. Подібно робиться, але не в тих масштабах, як би хотілося. Погодьмося, це не примха, а виробничі необхідності.

Ще одне. Так само не зрушило з мертвої точки питання з комплектацією поїзних бригад. Слід повернутися до того ж сумного інциденту з колоною М. І. Уманця: у рейс тоді, як, на жаль, і в переважну більшість інших, пішли люди не спрацьовані. Самі по собі і машиніст, і його помічник справу знали — один краще, інший гірше, — але досвіду спільної роботи в них бракувало. А це для залізничників дуже важливо — знати можливості й характер колеги. Знову ж таки, це не примха і всі контрзауваження (що підбір у рейси за бажанням, врахування всіх нюансів — це не виправдана перевтрата часу й енергії) непереконливі.

— Є й інші резерви росту — додав наприкінці розмови М. А. Пфафенрот. — У тому ж зменшенні простоїв на контролі: дві — три години стояти на огляді взаємні можливих кількох десятків хвилин — це вже розкіш не в дусі сьогодення. І не до калійної економії заради економії закликаю — варто продумати систему пропускання обочини миток, удосконалити її.

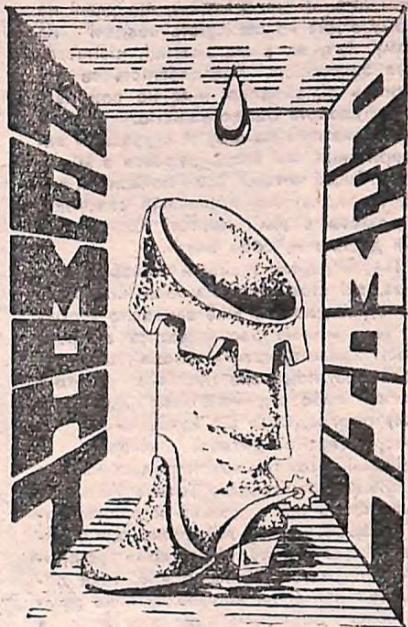
На все, таким чином, у подивитивників переглянуто. Те, що способи поліпшення стану справ відомі добре але замало, щоб прагнути це ризики перебудови. Вона ж тут кінце необхідна.

І. КУЦЕНКО,
кор. «Молодого комуніста»,
м. Знам'янка.

Укрпобутреклама повідомляє

ЧЕРЕВИЧКИ ДЛЯ ПОПЕЛЮШКИ

сон і ж к а х
чи чобітках,
пришиють
ремінці, по-
ставлять
латки. Роб-
лять ре-
монтники й
звужува-
ня та розтя-
гування ха-
ляв на чо-
бітках, за-
міну застібок

Хто найчастіше звертається за послугами до взуттєвників - ремонтників? Звичайно ж, наша молодь, наші студенти. Та воно й не дивно. Адже вони завжди «на ногах»: з лекції треба йти до бібліотеки, з бібліотеки — знову на лекції чи контрольні... Не байдуже ж молоді до театрів та кінотеатрів, концертних залів. Тому через місяць-другий необхідно знову міняти набійки чи пришивати ремінці. І якраз у нагоді стають взуттєвники Кіровоградського виробничого об'єднання індошви́ву та ремонту взуття, які в разі необхідності замінять набійки, підшви, каблук на черевиках, бо-

«блискавка», перетягування на зимовому взутті головок.

Лише один місяць залишився до початку занять у вузах та технікумах. І знову лекції, лабораторії, колквіуми... Знову контрольні, екзаменаційна сесія. І вже не буде часу подбати про своє взуття. Тож радимо вам уже зараз ретельно переглянути набійки та чобітки й віднести в ремонтну майстерню, щоб потім осінь не захопила вас зненацька.

Шановні кіровоградці та гості міста! Нагадуємо адреси майстерень по ремонту взуття: МАЙСТЕРНЯ № 1 — вулиця Гоголя, 61 (терміновий ремонт);

МАЙСТЕРНЯ № 3 — площа Декабристів (будинок побуту «Інгул»); МАЙСТЕРНЯ № 2 — вулиця 50 років Жовтня; МАЙСТЕРНЯ № 4 — вулиця Гоголя, 67; МАЙСТЕРНЯ № 5 — вулиця Шевченка, 17; МАЙСТЕРНЯ № 6 — вулиця Пушкіна, 53; МАЙСТЕРНЯ № 7 — селище Нове; МАЙСТЕРНЯ № 8 — агрегатний завод; МАЙСТЕРНЯ № 9 — завод «Червона зірка»; МАЙСТЕРНЯ № 10 — вулиця Полтавська; МАЙСТЕРНЯ № 11 — парк імені Крючкова; МАЙСТЕРНЯ № 12 — вулиця Героїв Сталінграда; МАЙСТЕРНЯ № 13 — вулиця Короленка; МАЙСТЕРНЯ № 14 — вулиця К. Лібкнехта; МАЙСТЕРНЯ № 15 — вулиця Шаталова; МАЙСТЕРНЯ № 16 — вулиця Кременчуцька; МАЙСТЕРНЯ № 17 — вулиця Радянська, 1-а; МАЙСТЕРНЯ № 18 — швейна фабрика; МАЙСТЕРНЯ № 24 — вулиця Сугокліївська; МАЙСТЕРНЯ № 25 — вулиця Компанійця, 45;

№ 26 — вулиця Яна Томпа; МАЙСТЕРНЯ № 27 — вулиця Пацаєва, 15; МАЙСТЕРНЯ № 28 — вулиця Чайковського; МАЙСТЕРНЯ № 29 — вулиця К. Маркса, 6/5; МАЙСТЕРНЯ № 30 — вулиця Новоп'ятихатська.

У м. ОЛЕКСАНДРИЇ — майстерні по індошви́ву та ремонту взуття:

МАЙСТЕРНЯ № 1 — вулиця 50 років Жовтня, 19; МАЙСТЕРНЯ № 2 — проспект Леніна, 3; МАЙСТЕРНЯ № 3 — проспект Леніна, 88; МАЙСТЕРНЯ № 4 — вулиця 50 років Жовтня, 15; МАЙСТЕРНЯ № 5 — селище Перемога (вулиця Миру, 40); МАЙСТЕРНЯ № 6 — селище Димитрове (вулиця Димитрова, 57).

У м. ЗНАМ'ЯНЦІ — майстерні по ремонту взуття:

МАЙСТЕРНЯ № 1 — вулиця Гагаріна; МАЙСТЕРНЯ № 2 — вулиця Жовтєва; МАЙСТЕРНЯ № 3 — вулиця Селянська; МАЙСТЕРНЯ № 4 — залізничний вокзал. Крім ремонту майст-

ри - взуттєвники виконують замовлення по індивідуальному пошиттю взуття. Завітавши до ательє Кіровоградського виробничого об'єднання індошви́ву та ремонту взуття, ви можете зробити замовлення на пошиття елегантних черевиків, полуботків, чобіток на підборах не вище 40 мм.

Сучасна мода пропонує чотири стилі: класичний, спортивний, романтичний і фольклорний. Саме у такому напрямі й працюють взуттєвники - модельєри.

У молодіжному асортименті концентруються всі найсучасніші пропозиції моди, відносяться творчі пошуки художників-модельєрів.

Взуття для дорослих модернізується шляхом нових конструктивних вирішень завдяки застосуванню сучасних матеріалів. А саме: хімічних і полімерних.

Як і у минулому році, у моді чобітки з різною висотою халяв. Здебільшого моделі оздоблюються опушкою з натурального та штучного хутра. Значна увага приділяється вирішенню й оформленню халяв чобіток, які можуть легко драпіруватись і навіть зніматись із застіркою «блискавкою», на гап-ликах або кнопках. Та-

кі чобітки виготовляються з різноманітних, контрастних за кольором та фактурою матеріалів. У тому числі й текстилю.

Модні також чобітки і полуботки на потовщених підшвах, черевики із застіркою — «блискавкою» на ремінках з пряжками, на шнурках, гап-ликах та гачках.

Взуття для чоловіків та юнаків вирішується здебільшого у двох стилях — КЛАСИЧНОМУ і СПОРТИВНОМУ. Форма носкової частини — овал або закруглене каре. Висота підбора — до 30 мм. Декоративне оформлення — м'які канти, дрібна строчка та ін.

Дитяче взуття відзначається оригінальним декором і більш широким застосуванням елементів сучасного фольклорного стилю.

Зробити замовлення на пошиття чобіток, черевиків, полуботків, босоніжок можна в АТЕЛЬЄ № 1 (вулиця Уфимська, 17), АТЕЛЬЄ № 2 (вулиця Володарського, 67), АТЕЛЬЄ № 3 (вулиця Родімеца, 8), АТЕЛЬЄ № 4 (вулиця Пацаєва, 15).

Взуття будь-якого фасону можна замовити також у приймальних пунктах (вулиця К. Маркса, 64 і вулиця К. Лібкнехта, 15).

Для любителів

активного відпочинку

настала бажана пора: цікаві подорожі, незабутні враження дарує їм літо.

На березі річки чи лісовій галявині не обійтись без похідної «постелі» — спального мішка. Виготовляються вони з палаткової

або синтетичної тканини, а тепла підкладка надійно захищає від нічної прохолоди. Застібается спальник на гудзики чи «блискавку», а верхня частина зав'язується тасьмою.

Розмір: 170—175×80—85 см. Ціна — від 33 до 70 крб.

На туристських стежках наш необхідний супутник — рюкзак. Рюкзаки — шкільні, туристські, універсальні — місткі і зручні у користуванні. Численні кишені дають змогу компактно вкладати речі. Добре припасовані реміні зручно фіксують рюкзак на спині.

Ціна — 10-20 крб.

А яка подорож без веселої пісні? Легкі і компактні радіоприймачі «Турист», «Селга», «Хазар» працюють у будь-яких умовах.

Ціна: «Селга» — 39 крб., «Турист» — 35 крб., «Хазар» — 30 крб.

Придбати спальні мішки, рюкзаки, транзисторні радіоприймачі «Селга», «Турист», «Хазар» можна у магазинах «Спорттовари», «Культтовари» та спеціалізованих відділах університетів споживчої кооперації.

УКООПТОРРЕКЛАМА.

ЗАПРОШУЮТЬ ШКІЛЬНІ БАЗАРИ

Ще піонерське літо озивається веселими табірними сурмами, а табірним сурмами, а стало справжнім святом для вашого сина чи доньки, своєчасно горамні!

Шановні батьки! Щоб перше вересня стало справжнім святом для вашого сина чи доньки, своєчасно подбайте про все необ-

хідне для занять. Пропонуємо вас на шкільні базари, де представлено широкий вибір товарів учнівського асортименту: портфелі, ранці, сумки, письмове й канцелярське приладдя, учнівські й загальні зошити, пластилін, акварельні фарби, зошити для малювання.

Можна придбати тут зручну і практичну шкільну форму для дівчаток і хлопчиків, легкі і теплі куртки сучасних фасонів, демісезонні та зимові пальта.

На шкільних базарах є також взуття на повсякдень, для спортивних змагань, прогулянок.

Ласкаво просимо відвідати шкільні базари, організовані споживчою кооперацією, про-

УКООПТОРРЕКЛАМА.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові

БН 02240.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Пуначарського, 36.

Обслг 0,5 друк. ар.

Індекс 61103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів робітничої молоді та внутрішнього життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83

Зам. № 413.

Газета виходить в вівторок, четвер, суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Тираж 61 800.